

[Billgrav-Nielsen]

sigt. Vi har faktisk her, kunne man sige med et teknisk udtryk, et koncept, som man kan bruge, når man nu dér skal i gang med med basis i sine egne rødder at skabe nye samfund. Det er jo reelt det, der er tale om. Vi kan bidrage væsentligt på dette område.

Transportområdet er også blevet et centralt afsnit i aftalen om finansloven – vi kunne i denne sammenhæng sige transport, energi og miljø – derved, at der er gennemført nogle klare forbedringer med det formål, at den transporthandlingsplan, der blev fremlagt for 1½ år siden, nu også bliver ført ud i livet. Det Radikale Venstre har lagt megen vægt på dette spørgsmål og mener, at det er afgørende, at vi nu er parat til at satse kraftigt, og at vi erkender, at der skal lægges om inden for trafikpolitikken.

Vi er nødt til at erkende, at en fortsat voldsom vækst i landevejstransporten og i lufttransporten, som vi f.eks. har set i de seneste år, ikke kan fortsætte, uden at det vil belaste miljøet meget betragteligt. Det er en linje, en holdning, som er helt i overensstemmelse med den erkendelse, man er kommet til i EF i øvrigt, og hvor man er noget længere fremme med indgreb over for denne udvikling, end vi er her i landet.

På energiområdet har vi sammen med andre partier fået gennemført en række forslag, der støtter energihandlingsplanens fremdrift. Det er især støtten til vedvarende energi, men det er også den nye ting, at der nu skal gang i statens aktivitet for at få energiforbruget i statens bygninger bragt ned. Altså et initiativ, der går ud på, at det offentlige går foran. Dette initiativ sammenholdt med den vedtagelse, der kommer i morgen af hele CO₂-pakken, er med til at skabe et godt fundament dels for fremdriften i vores energipolitik med det formål at aflaste miljøet, dels for, at Danmark kan fremstå internationalt som et troværdigt land – et land, der gør det, som vi selv har stemt for internationalt.

Jeg tror faktisk, at det er vigtigt, at man her følger den gode regel, at man stiller kravene til sig selv. Det bør man gøre både på det menneskelige plan og på det nationale og det internationale plan. Nu kan statsministeren, udenrigsministeren og miljøministeren møde op til Rio-konferencen til sommer og stå på denne gode danske platform. Vi stiller ikke kun krav

til andre; vi opfylder også selv de krav, der stilles.

Et andet område, som jeg synes jeg vil berøre, har noget at gøre med den lidt større del af verden. Vi har haft en længere debat om ulandsbistanden, uanset at den har været lagt i faste rammer i en række år, nemlig på baggrund af et radikalt beslutningsforslag fra 1985. Der har været hyppige angreb, uanset at disse rammer var fastlagt. De stærkeste angreb på ulandsbistanden er kommet fra Fremskridtspartiet, naturligvis, men også på det seneste ret kraftigt fra Venstre. Hr. Jørgen Wintner fra Venstre har således foreslået en halvering af den danske ulandsbistand. Hr. Svend Heiselberg har foreslået, at ulandsbistanden skulle helt ud af finansloven, og udenrigsministeren gør jo, må jeg erkende, evindelige forsøg på at komme uden om den stigningstakt, at få den reduceret, at få den lagt om, at få pengene anvendt til andre formål. Så sent som i aftes måtte Finansudvalget ekstrabehandle en ansøgning, et aktstykke, om støtten til Skt. Petersborg og de baltiske lande, som alle partier er enige om skal gives, men som vi måtte modsætte os skulle tages fra ulandsbevillingerne. Så det er værd at notere sig, at her er der et felt, hvor et besluttet grundlag har holdt godt igennem en række år.

Vi synes, det er afgørende, at Danmark også på dette område markerer en holdning til verden uden for Danmark og uden for Europa. Det er sådan, at den velstand, vi er i stand til at frembringe her i landet, den velstand, vi kan bidrage til i Europa, naturligvis først og fremmest skal bruges til at støtte dem, der har det sværest, og til at støtte den udvikling, som nu hurtigt må støttes meget effektivt i Østeuropa og i øvrigt i udviklingslandene.

Vi har for nylig markeret, hvorledes vi ønsker tingene skal udvikle sig europæisk, ved, at vi har givet tilslutning til det traktatudkast, som nu foreligger fra EF. Det gør vi, fordi vi er tilhængere af et tættere europæisk samarbejde, som stadig flere lande skal kunne deltage i.

Nu mener vi, det er væsentligt, at partierne enes om at give den danske debat om EF-politikken god tid, og vi mener, det vil være rigtigt, at den folkeafstemning, der skal komme her, kommer i efteråret, og vi synes, at september måned kunne være et passende tidspunkt.